

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ₁ Μου φαίνεται, ισχυριζόμενος εγώ, ότι λές/φέρνεις ισχυρή απόδειξη, ότι δηλαδή δεν είναι αυτή η τέχνη των ρητόρων, την οποία, αν κάποιος καταλάβει, θα ήταν ευτυχισμένος. Κι όμως εγώ θεωρούσα ότι κατά κάποιο τρόπο θα εμφανιστεί εδώ η γνώση την οποία αναζητούμε από παιδιά/πρόσβαση. Και οι ίδιοι οι άνδρες οι ρήτορες, όταν συναναστρέφονται τους ίδιους, μας φαίνονται, κλειδιά, ότι είναι πάνσοφοι και η ίδια η τέχνη ατόμων θεοπέσιμα και αξιόλογη. Κι όμως δεν είναι καθόλου παράξενο. Γιατί (η τέχνη των ρητόρων) είναι λίγο υποδεέστερη από εκείνη των τέχνη των μάγων. Γιατί αυτή των μάγων αποτελεί βασική των εκιδνών και των αρχνών και των σοφιών και των άλλων θηριών και της παραφροσύνης (του μυαλού), ενώ η άλλη (των ρητόρων) τυχαίνει να είναι βασική και

πειθώ/εξαπάτηση των διαμαρτυριών και αυτών που συμμετέχουν
 στην επιχείρηση του δήμου και του υπόλοιπου
 πληθούς.

Γ.2

- ἔφην → φάτε
- κτησάμενος → ἔκτω
- τις → τινῶν
- εὐδαίμων → εὐδαίμων
- ἤμην → ἤθη
- φανόσεσθαι → νεφάνθω
- πάλαι → παλαιότερον
- κήσεις → κήσεις
- τυχεῖται → τύχοιεν
- ὄσα → ἔσομαι

Γ3. α)

μοι → δοτικὴ προσωπικὴ κείμενος
ἀπὸ τοῦ δουεῖς

εὐδαίμων → κτησόμενος μέσω του
ἀν' εἶν στο γινόμενον
ρήματος τις

ειήν → Αντικείμενο στο ρήμα ζητούμεν

Εύειρης → γενική συχρητική στο
δοδεεστέρα

ούδα → κατηγορηματική μετοχή από το
τυχάνει. Αναφέρεται στο Υποκεί-
μενο του ρήματος

Γ3.8

- Πανθάνων υπάδειπυός λόγος

- Απλή ουεγή τον λέγοντος

- Υπόδεση : Εἰς τὴν υπήδατο

Αποδοση : ἄν εἴη